

Údolí divokých včel

Vojta Kidák Tomáško

Až nám bude nejhůř na světě,
zastavíme s duší popsanou,
jestlipak se najde na téhle planetě,
jedno místo, kde se nás zastanou.

Láskám od oltáře, co máš dát,
láskám, když se s jiným objeví,
trochu je nám líto, když si berou volný šat,
a trochu se nám v duších uleví.

R: A tak hledáme jak blázni, údolí divokých včel
a věříme, že zázrakem nás změní,
hledáme jak blázni, ale bohužel,
ptal jsem se a nikdo o něm neví.

Jenom lampy na nárožích domů,
znají věčnou přízeň nočních můr,
vyprávím a nevidím, že vlastně není komu,
tak všechny smutné písne hraju v dur.

Až nám bude...

R: